

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **V. V.**

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra České republiky

se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2017, čj. OAM-355/ZA-ZA02-K01-R02-2015

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 27. 2. 2017 správní orgán rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Poprvé žalovaný ve věci žalobce rozhodl dne 25. 11. 2015, jeho rozhodnutí však bylo Krajským soudem Hradec Králové – pobočka v Pardubicích dne 4. 2. 2016 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení, neboť soud považoval za nedostatečně odůvodněnou skutečnost, že nezletilý syn žalobce je poživatel doplňkové ochrany a žadatel je rodinným příslušníkem ve smyslu případného udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14b) zákona o azylu. Správní orgán poté provedl výpověď

manželky žalobce, doplňující pohovor s žalobcem, zhodnotil i jím předložené důkazy a znovu ve věci rozhodl.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce ve včasné žalobě namítal porušení správního řádu, a to v jeho ustanovení § 2 a § 50 odst. 4, kdy uvádí, že správní orgán nepřihlédl k okolnostem jeho případu a ke všemu, co vyšlo v průběhu řízení najevo, dále je přesvědčen, že splňuje důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, § 14 a §§ 14a a 14b) zákona o azylu. Namítá i porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, čl. 3, 5, 10, a 18 Úmluvy o právech dítěte a dále zasažení do rodičovských práv ve smyslu §§ 855, 865, 858 a 910 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
3. Žalobce má odůvodněný strach z pronásledování ze strany soukromých osob, jeho spolužáci – kriminálníci po něm požadovali podpisy dokumentů, brali si na něho půjčky, zavřeli ho do sklepa a bili, jako další důvod je možné povolání do armády, které je v rozporu s jeho vyznáním a přesvědčením, při pohovoru též sdělil, že zde má matku a nezletilého syna, který má doplňkovou ochranu. Odkázal na skutečnosti, uvedené v rámci pohovoru, s tím, že v zemi původu není zaručeno právo na spravedlivý proces a není zaručen nezávislé, objektivní a nestranné vyšetřování. K tomu odkázal na internetové stránky, konkrétně monitorovací zprávu Úřadu vysokého komisaře pro lidská práva, co do popisu existence korupce pak na Zprávu MZV USA o stavu lidských práv za rok 2016. Žalobce uvádí, že mu nebylo umožněno právo na spravedlivý proces.
4. Žalobce splňuje podmínky udělení humanitárního azylu, v současné době žije s matkou v Pardubicích, matka je po dvou operacích, stará se o ni, chodí nakupovat, vyřizuje záležitosti na úřadech, ona trpí bolestmi zad, úzkostmi, kolísá jí krevní tlak, bojí se být doma sama. Žalobce zde pobývá 10 let, umí dobře česky, má zde matku, syna a manželku, jeho sestra žije v Polsku. Jeho otec na Ukrajině zemřel. Nemá tam tedy žádné příbuzné. Poukazuje na čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv, dle něhož má každý právo na repektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence, návratem na Ukrajinu by došlo k zásahu těchto hodnot.
5. Žaloba dále zmiňuje hrozbu vážné újmy, která žalobci hrozí při jeho návratu, byl by pronásledován ze strany kriminálníků a má obavy, že by mu nebyla poskytnuta adekvátní ochrana, mohlo by mu hrozit nelidské či jiné ponižující zacházení.
6. K důvodům udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny pak žalobce poukázal na to, že v létě r. 2013 se seznámil se svou manželkou ve městě Něrín, kde hledal svého otce. Pronajali si byt a žili spolu, po příjezdu do ČR jí poslal peníze a ona za ním v květnu 2014 přijela, zjistila, že je těhotná a 8. 8. 2014 se vzali. Ona požádala o mezinárodní ochranu, zjistila, že je HIV pozitivní. Žalobce a syn jsou zdraví, manželka v současné době žije s jiným partnerem, syn byl na základě rozsudku svěřen do její péče a žalobci bylo vyměřeno výživné 2.500,- Kč. Žalobce po dobu pracovní neschopnosti posílal snížené výživné, o syna ale má zájem, chce se o něho starat, podal návrh na úpravu styku. Protože syn má udělenou doplňkovou ochranu, žalobce o ni žádá též, chce být synovi nablízku a finančně ho podporovat. Na Ukrajině nemá kde bydlet a neměl by práci, nemohl by proto plnit vyživovací povinnost. Tím, že syn je v péči manželky a ta žije s novým partnerem, neztrácí žalobce rodičovská práva, na syna přispěl několikrát 1.000,- Kč, další peníze partner matce dítěte přijmout od otce nedovolil. Namítaná ustanovení občanského zákoníku přiznávající rodičovská práva oběma rodičům, upravují i odpovědnost za vývoj dítěte, součinnost při výchově a výživě, jeho zastupování, udržování osobního styku, vycestování žalobce by proto bylo v rozporu s Úmluvou o právech dítěte. Zde žalobce upozorňuje na její čl. 3, čl. 5 a čl. 10 a 18.

III. Vyjádření žalovaného

7. Písemné vyjádření žalovaného ze dne 5. 5. 2017 popírá oprávněnost žalobních námitek, žalovaný odkazuje na obsah správního spisu, zejména žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany a dále pak rozhodnutí ve věci, jehož podkladem byly řádně zjištěné informace a podklady o zemi původu. Tyto byly opatřeny žalovaným a správní orgán je přesvědčen, že byly objektivní a dostatečné. Povinnost zjistit skutečný stav věci má správní orgán pouze v rozsahu důvodů, které žalobce v průběhu řízení uvedl, žalovaný je přesvědčen, že vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, za tím účelem byl také s žalobcem veden pohovor, v jehož průběhu měl dostatečný prostor uvést veškeré relevantní údaje, které ho vedly k opuštění vlasti a popsat i všechny potíže. Žalobce posléze nežádal žádné doplnění, správnost protokolu potvrdil svým podpisem. Žalovaný si opatřil rozsáhlé podklady, které ve vyjádření cituje – zde soud podotýká, že jejich výčet je obsažen na str. 8 a 14 žalobou napadeného rozhodnutí. Tyto podklady správní orgán považuje za dostatečné, aktuální a objektivní. K těmto se žalobce vyjádřil tak, že nemá žádné doplnění, pouze uvedl, že podal návrh na střídavou péči o dítě a na snížení výživného k soudu v Náchodě. Léčí se s trombozou, chodí na krev a má křečové žíly.
8. K žalobcově námitce o pronásledování a případné hrozící újme ze strany soukromých osob žalovaný odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), která předpokládá, že v uvedených případech se postižená osoba v zásadě vždy nejdříve obrátí s žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány v zemi původu, pokud není zjevné, že tyto orgány nejsou schopny či ochotny účinnou ochranu poskytnout. Předpokládá se tak splnění těchto kroků u žadatele. Na str. 9 – 10 se žalovaný dle svého názoru s uvedeným problémem dostatečně vypořádal, rovněž pak na str. 15 – 16, důvody pro zhodnocení azylové relevance neshledal.
9. Na stranu 13 – 14 žalobou napadeného rozhodnutí správní orgán odkázal co do argumentace humanitárního azylu, kdy ve smyslu § 14 zákona o azylu řádně zkoumal osobní situaci žadatele. K námitkám žaloby o nepřiměřeném zásahu do osobní a rodinné situace zdůraznil, že rodinné vazby nejsou důvodem k udělení mezinárodní ochrany (viz rozhodnutí NSS ze dne 11. 12. 2008, čj. 9 Azs 54/2008), s odkazem na další rozhodnutí českých soudů je pak zřejmé, že realizace rodinného života na území ČR předpokládá využití institutů zákona o pobytu cizinců, nikoliv zákona o azylu a nelze proto spatřovat v neudělení mezinárodní ochrany z uvedeného důvodu porušení mezinárodních závazků ze strany České republiky. Matka žalobce netrpí onemocněním, jehož léčba by byla dostupná pouze na zdejším území. Z vyjádření žalobce žalovaný odvozuje, že za závažné onemocnění matky tento považuje zejména vysoký krevní tlak a pokud by měla matka hypertonii, nebyly jí podány léky, zemřela by, zde žalovaný toto onemocnění, vcelku běžné u starších lidí, nepovažuje za onemocnění, které by mohlo znamenat udělení humanitárního azylu. Žalobce je pak sám plně právně způsobilou osobou, která si na své živobytí vydělává prací, je momentálně v pracovní neschopnosti, avšak z jeho tvrzení a doložených dokumentů nevyplývá nemožnost léčby v zemi původu. K tomu žalovaný odkázal na zprávu Světové zdravotnické organizace k Ukrajině, z níž plyne, že žalobce může vyhledat lékařskou pomoc v zemi původu, jeho zdravotní stav však žádnou specializovanou či ve vlasti nedostupnou péči nevyžaduje. O nutnosti případného závažného zdravotního stavu v souvislosti s možným udělením humanitárního azylu hovoří např. rozhodnutí NSS ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. 2 Azs 8/2004. Pokud se týče obecně rodinného a soukromého života, je každé vycestování cizince, který na území ČR pobývá delší dobu, svým způsobem zásahem do soukromí, toto však musí představovat nutný přesah přiměřenosti, tento v případě žalobce s ohledem na jeho konkrétní případ, shledán nebyl.
10. K žalobcově situaci, v níž odkazuje na ust. § 14b zákona o azylu správní orgán uvádí, že podmínka první splněna je, a to s ohledem na syna, který je poživitelem doplňkové ochrany, není však splněna podmínka druhá, a to důvod, hodný zvláštního zřetele. Jmenovaný se svojí

manželkou nesdílí společnou domácnost, jejich manželství spěje k rozvodu, nežijí spolu již od března 2015. Jejich nezletilý syn je v péči manželky, sám žalobce uvedl, že souhlasil, aby žil s matkou. Z výpovědi matky dítěte pak plyne, že žalobce nezajišťuje žádnou péči, vypomáhá jí její současný partner, s nímž žije již 1,5 roku. Žalobci bylo stanoveno výživné a žalovaný neshledal důvod, proč by toto nemohl hradit ze země původu. Se svým synem se stýká minimálně, dle zprávy Dětského centra jej viděl jednou. Zřídka kdy vídal syna i v situaci, kdy byl nezletilý v pěstounské péči, o syna tedy nepečuje a ani jeho základní životní potřeby nezajišťuje. Důvody hodné zvláštního zřetele proto nebyly v dané věci shledány.

11. Žalovaný ve svém vyjádření dále uvádí, že žádost žalobce se mu jeví jako účelová, kdy prostřednictvím institutu mezinárodní ochrany žalobce snaží zlegalizovat svůj zdejší pobyt, za situace, kdy zde žije jeho manželka a syn, kterým byla udělena doplňková ochrana, též jeho matka, která zde má trvalý pobyt a dcera, která je občankou ČR. Žalobci byl trvalý pobyt na zdejším území zrušen. Z konstantní judikatury NSS pak jasně plyne, že azyl je institutem výjimečným, který nemůže sloužit jako náhrada institutů zákona o pobytu cizinců. Ekonomické důvody ani legalizace pobytu tak nemohou být považovány za azylově relevantní důvody. Žalovaný je přesvědčen o správnosti a zákonnosti svého rozhodnutí v této věci.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení, vedeného s žalobcem, a v napadeném rozhodnutí neshledal.
13. **Zákon o azylu** upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
14. V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.
15. Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nespĺňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo

- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
16. V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem
- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
 - b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
 - c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
 - d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11
17. Ze správního spisu plyne, že žalobce podal **žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 8. 4. 2015**, uvedl, že je státním občanem Ukrajiny, ukrajinské národnosti, matka žije v ČR – trvalý pobyt. Je ženatý, v ČR žije manželka a syn, a bývalá přítelkyně, matka jeho dcery (obě občanky ČR). Žalobce žil od r. 2005 v ČR, v letech 11/2011 – 12/2013 na Ukrajině. Je pravoslavného vyznání, nikdy nebyl politicky organizován. Vojenskou službu nekonal, má VŠ vzdělání, uvedl, že dosáhl titulu Bc. v oboru mezinárodní ekonomiky. Pracoval v ČR jako operátor, skladník. Vlast opustil v prosinci 2013 při začínajících nepokojích na Majdanu, měl v ČR rodinu, na Ukrajině mu šli po krku bývalí spolužáci. Do Černigova se bojí vrátit, známí jsou kriminálníci, chtěli by po něm, aby podepisoval papíry, brali si na něho půjčky, zavřeli by ho do sklepa a bili. Na Ukrajině je válka, on je věřící, nechce zabíjet lidi. Má zde matku, která potřebuje, aby se o ni staral, má tady i manželku, která neumí česky, rodinu. Ve vlasti nemá žádné příbuzné. V letech 2005 – 2011 zde podnikal. Je ve věku, kdy spadá pod mobilizaci. Součástí spisu je Oddací list, svědčící o uzavření sňatku žalobce s A. S. dne 8. 8. 2014 a rodný list syna V. Ve spise je dále přítomno Rozhodnutí MV ČR ze dne 3. 4. 2014 o zrušení povolení k trvalému pobytu pro odsouzení k trestu odnětí svobody na Ukrajině. **V rámci pohovoru dne 8. 4. 2015** žalobce uvedl, že žil s matkou a sestrou v Černigově, v r. 2007 přijeli za sestrou do ČR, zařídili si živnostenský list k podnikání. V r. 2008 se matka zde vdala, dostala trvalý pobyt, koupila byt v Přelouči. Matka chodila asi 4 roky do práce a poté dostala důchod. Žalobce se seznámil s R. P., v květnu 2011 se narodila dcera. Žalobce dostal trvalý pobyt, ztratily se mu doklady, tyto tedy odjel vyřídit koncem r. 2011. Poté popsal své přepadení na Ukrajině, byl ve sklepě a musel podepisovat nějaké papíry, vzali mu doklady, byl tam asi tři týdny, policajt ho odvezl a řekli mu, že na místě krádeže jsou otisky jeho bot, chtěli po něm peníze. Dostal rok a půl vězení, chtěli, aby se přiznal k jiným trestným činům. Po půlce trestu byl propuštěn, matka mu poslala peníze, zařídil si doklady a odjel do ČR, jeho přítelkyně pak již měla jiného muže, kterého nechala zapsat do rodného listu jako otce dcery. O dceru se soudil, testy přiznaly otcovství tomu muži. Vzhledem k zrušení trvalého pobytu by se již z Ukrajiny nedostal. S manželkou se seznámil v r. 2013 ve městě Něřin, když hledal otce. Přijela za ním v květnu 2014, otěhotněla a vzali se, je HIV pozitivní. Když odcestoval v r. 2005, hledali ho vojenští komisaři kvůli vojenské službě. Neměl by práci, neměl by kde bydlet, nemůže se tam vrátit. Našel by ho ten gang, vydírali by ho. Matka je po dvou operacích, potřebují ho všichni tři.
18. **V rámci pohovoru dne 11. 6. 2015** žalobce popsal k dotazu žalovaného průběh svého pobytu na Ukrajině od konce roku 2011 do prosince 2013, bydlel nejdříve u kamaráda, potom ho přepadli, byl zavřený ve sklepě a potom přišel nějaký zkorumpovaný policajt a zavřeli ho do basy, ve vězení byl v Poltavě do 30. 9. 2013. Poté odjel do Kyjeva, žil na ulici, matka mu poslala peníze, dostal pas a vízum do ČR, protože zde měl trvalý pobyt. Sousedka mu sdělila, že v letech 2008 – 2009 dostával předvolání na vojnu, nevyzvedával si je, nebyl tam. Zdržuje se v Přelouči, syna moc nevidá, manželka se zamilovala do jiného muže. Posílá jí peníze složenkami, vozí i Nutrilon. S jeho matkou se nepohodly, ona utrácí peníze za jiné věci a pak

mu volá, že nemá na jídlo. Není si jistý, zda syn je jeho, narodil se na osmém měsíci a ona bydlela u svého otce, kam za ní jezdil. Vojenskou službu konat nechce, mnoho lidí tam umírá. Ve věci bylo vydáno rozhodnutí ze dne 25. 11. 2015, mezinárodní ochrana žalobci nebyla udělena, toto rozhodnutí bylo zrušeno Krajským soudem v Hradci Králové – pobočka Pardubice dne 4. 2. 2016 pod sp. zn. 61 Az 2/2015. Jako důvod byla uvedena skutečnost, že syn a manželka žalobce jsou poživateli doplňkové ochrany a skutečnosti o rodinné situaci žalobce nebyly dostatečně zjištěny.

19. Poté byl s žalobcovou manželkou proveden pohovor dne 22. 9. 2016, uvedla, že od března 2015 s manželem nežije, Okresní soud v Náchodě jí svěřil 14. 9. 2016 syna do péče a otcí stanovil výživné. Žije v Hradci Králové ve společné domácnosti s M. P. a synem. Otec má o dítě zájem, volají si, párkrát přispěl na syna, její druh to nechtěl, ale nyní má stanoveny alimenty soudem. M. jí zakazoval se s ním vídat, otec syna viděl asi před měsícem. Dítě bylo rok v pěstounské péči, protože nová situace byla pro ni těžká. Vezme si ho domů po právní moci rozsudku. Stará se o něho v dětském centru ve Dvoře Králové. Tam ho také otec viděl. Zaplatil účtenku. Pěstouni měli dítě rok, poté přešlo do dětského centra. Matka je tam s ním, je evidovaná na úřadu práce. O ni i dítě se stará již rok a půl partner M. Žalobce je měkký člověk, závislý na matce, je to ale jeho dítě, je zvědavá, jak se k němu bude chovat. Z Přípisu Dětského centra Dvůr Králové nad Labem ze dne 26. 9. 2016 plyne, že otec tam syna navštívil v srpnu, zaplatil příspěvek ve výši 800,- Kč.
20. **V rámci pohovoru dne 18. 11. 2016** žalobce sdělil, že měl nehodu, je práce neschopný, na syna platí peníze. Nechal si udělat testy DNA a je otcem. Syn chodí do centra, je tam přes den a je nařízen dohled sociálního pracovníka. Žalobce by po nemoci chtěl usilovat o střídavou péči, protože manželka neváří, nemá vzdělání, naopak jeho matka byla učitelka, chtěli by se synovi věnovat. Dítě by mělo být s matkou, ale otec by se mu chtěl věnovat, zaplatil jeho pobyt, v centru byl dvakrát, vždy mu něco přivezl a zaplatil, ale nyní ještě ani neobdržel nemocenskou. Vídal syna, i když byl u pěstounů, nosil mu jídlo a dárky. Žalobce uvedl, že o práci nemá strach, umí tři jazyky a má nabídky, pokud by nastala situace, že by mohl syna získat, chtěl by ho opatrovat. S manželkou jinak již spolu nebudou, ale mají společného syna. V posledním roce viděl syna asi 10 – 13x. M. je proti, aby navštěvoval syna doma, neví, kde mají byt, ale chodil se synem ven a hráli si s míčem. Dítě nosí brýle, má astigmatismus, měl to i žalobce. Žalobce žije s matkou v Přelouči, sestra žije v Polsku. Matka má zde důchod 1.013 Kč, na Ukrajinu by si musela jet důchod vyřídít. Pobírá příspěvek v hmotné nouzi a na bydlení. Na Ukrajině se nemá kam vrátit, byl by bezdomovec, není tam práce, vše jen pro známé. Byt je na sestru, protože byla jediná, kdo tu měl trvalý pobyt, asi ho zastavila, žalobce pomáhá matce, která je nemocná. Ve spise je dále přítomno potvrzení ošetřující lékařky matky žalobce o nutnosti péče.
21. Dne 20. 1. 2017 byl žalobce seznámen s podklady žalovaného, uvedl, že podal návrh na střídavou péči o dítě a na snížení výživného u soudu v Náchodě. S matkou se museli přestěhovat do Pardubic, o byt přišli. Žalobce se léčí s trombozou, bere léky a injekce.
22. V průběhu jednání soudu dne 6. 8. 2018 žalobce sdělil, že po celé období své žádosti o mezinárodní ochranu shání zaměstnání, ale jeho průkaz žadatele o azyl všechny dost straší. Zatím měl jen jedno zaměstnání, prodával telefony. Ve čtvrtek se má účastnit dalšího pohovoru, ale většinou to proběhne tak, že když předloží tento průkaz, nikde ho nechtějí. Bydlí s matkou v Pardubicích, dřívější bydlení bylo napsáno na sestru, která se velmi zadlužila. Nyní probíhá řízení o svěření do péče ohledně jeho syna, probíhají vyšetření jeho a manželky. Žalobce by syna rád získal, ale musí sehnat práci, protože v současné době žijí s matkou z jejího důchodu, příspěvku v hmotné nouzi a na bydlení. Syna navštěvuje podle možnosti, nyní byl nemocný, syn byl také na horách, byl také nemocný, takže ho vidí tak, jak je to možné. Soudu žalobce předložil písemnost o tom, jak ztratil doklady a přišel o trvalý pobyt, protože jinak by býval vůbec neodjížděl. Na Ukrajině se nemá kam vrátit, sledují tamní situaci a to, co si

lidé nahrávají na mobil a pouští to na sociálních sítích. Probíhá tam šikana, kdo mluví rusky, toho mlátí a říká se, že to bude i trestný čin. Dále žalobce uvedl, že má novou přítelkyni, rád by se vrátil k povolení k trvalému pobytu. Navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Náklady řízení žalobce neúčtoval.

23. Pověřená pracovnice správního orgánu odkázala na vyjádření žalovaného ve věci, žalobu považuje za nedůvodnou a jako takovou ji navrhuje zamítnout. Náklady řízení nežádá.
24. Po projednání a přezkoumání věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Soud je přesvědčen, že žalobní námitky jsou poněkud nadnesené, ze všech žalobcem uváděných skutečností z průběhu správního řízení spíše vyplývá správnost zhodnocení žalovaného v tom směru, že žalobce o mezinárodní ochranu požádal za situace, kdy hodlal touto cestou zlegalizovat svůj pobyt na území České republiky. K svému závěru soud dospěl poté, co zjistil určité diskrepance z žalobcem uváděných skutečností. Dne 8. 4. 2015 uvedl v rámci pohovoru, že o doklady přišel v dubnu 2011 v domě rodičů své přítelkyně za zajímavých okolností, kdy její rodiče si nepřáli, aby se vzali. Nicméně z žalobcem předložených listin při jednání soudu dne 6. 8. 2018 vyplývá, že dne 1. 9. 2011 mu byly zcizeny peněženka s doklady (cestovní pas, řidičský průkaz, technický průkaz motorového vozidla), a to v Kolíně dvěma muži romské národnosti. Při výslechu manželky žalobce 22. 9. 2016 tato uvedla, že spolu již od března 2015 nežijí, žalobce v pohovoru v dubnu 2015 uvedl, že žije s manželkou a dítětem v Jaroměři v integračním azylovém středisku.
25. Krajský soud konstatuje, že po zrušení rozhodnutí žalovaného rozhodnutím soudu dne 4. 2. 2016 bylo žalovanému uloženo, aby po provedení doplnění řízení řádně odůvodnil všechny aspekty věci žádosti žalobce zejména v tom směru, zda existují důvody hodné zvláštního zřetele co do možného udělení doplňkové ochrany z důvodu sloučení rodiny. Ostatní důvody, které žalobce v žalobě uplatnil, soud za důvodné nepovažoval. Správní orgán poté provedl svědeckou výpověď paní A. V., která uvedla, že od března 2015 s manželem nežijí. Okresní soud v Náchodě rozhodl dne 14. 9. 2016 o svěření syna do její péče a otcí stanovil výživné ve výši 2.500,- Kč měsíčně. Svědkyně uvedla, že žije s M. P. a synem v Hradci Králové, otec dítěte má o syna zájem, volají si. Párkrát na syna přispěl, M. nechtěl, aby si od něho brala peníze, nyní má stanoveno výživné. Syna žalobce viděl asi 3 – 4 krát za rok, M. svědkyni zakazoval se s ním vidat, naposledy ho viděl asi před měsícem a dal jí něco víc než 1000 korun. O syna pečuje svědkyně, syn byl před tím rok v pěstounské péči, nebylo pro ni lehké přijet do cizí země, ale nebyla v dobrém psychickém stavu. Nyní, až dostane rozsudek s doložkou právní moci, může syna odvézt domů. Dosud se o něho starala v Dětském centru ve Dvoře Králové nad Labem, byla tam s ním tři měsíce. Otec ho tam navštívil a předtím ho navštívil u pěstounů. Pěstouni ho mohli mít jen rok, soudy chtěly ověřit, že je dobrá matka a trvalo to dlouho. Svědkyně dále uvedla, že je v evidenci úřadu práce, otec dítěte jí dal jednou 800 Kč na zaplacení pobytu v centru, odebral mu i sliny na test DNA. Svědkyně ale žije s druhem již 1,5 roku, ten jí zajistil bydlení, oblékání. Otec dítěte zájem jeví, je ale velmi závislý na své matce, na Ukrajině nemá nikoho. Ze zprávy Dětského centra ve Dvoře Králové nad Labem ze dne 26. 9. 2016 plyne, že syn žalobce byl dne 11. 7. 2016 umístěn s matkou do zařízení, 14. 9. 2016 byl soudně svěřen do péče matky, po právní moci rozsudku bude s matkou propuštěn. Žalobce v zařízení navštívil syna jednou, a to 14. 8. 2016, na uhrazení příspěvku na zaopatření zanechal částku 800,- Kč. Součástí spisu je i kopie zaplacení alimentů za říjen 2016 ve výši 1.000,- Kč, rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobce od 23. 8. 2016 a vyjádření MÚ Jaroměř ze dne 18. 11. 2016, z něhož plynou obdobně informace o umístění nezletilého v pěstounské péči a dětském centru s matkou (jak shora uvedeno) s tím, že od září 2015 do února 2016 se žalobce setkával se synem sporadicky, od března do září v rámci asistovaných kontaktů každý měsíc, kdy dle možností na syna přispíval. Aktuálně je otec v pracovní neschopnosti a přispívá dle možností. Ve spise je přítomen rozsudek Okresního soudu v Náchodě čj. OP 253/2015, ze

dne 14. 9. 2016, kterým byl nezletilý V. svěřen do péče matky a určena povinnost žalobce přispívat na jeho výživu částkou 2.500,- Kč měsíčně.

26. Dne 20. 1. 2017 byl žalobce seznámen s veškerými podklady správního orgánu, i řadou aktuálních informací o situaci v zemi původu, uvedl, že podal návrh na střídavou péči, snížení výživného, s matkou se přestěhovali do Pardubic. Léčí se s trombozou, chodí na krev.
27. Soud je po přezkoumání věci přesvědčen, že dřívější soudní rozhodnutí ve věci žalobce jasně vymezilo nutnost doplnění podkladů pro vydání zákonného správního rozhodnutí, a tím bylo doplnění podrobného rozboru rodinné situace žalobce v souvislosti s případným zvážení existence důvodů, upravených § 14b zákona o azylu. Vypořádání neexistence důvodů, které by mohly znamenat udělení mezinárodní ochrany žalobci dle §§ 12 – 14a) zákona o azylu tak již soud shledal správným a soud proto plně odkazuje na argumentaci žalovaného v současně vydaném rozhodnutí ze dne 27. 2. 2017, neboť v mezidobí se nic zásadního ve věci žalobce v tomto směru nestalo. Žalovaný nejprve opět podrobně uvedl všechny skutečnosti, které žalobce v průběhu správního řízení žalovanému sdělil, poté obsažně a v souladu se zákonem o azylu i dalšími mezinárodními normami i judikaturou Nejvyššího správního soudu vypořádal neexistenci azylově relevantních důvodů pro udělení azylu ve smyslu § 12 písm. a) i b), a to na str. 9 – 12. Krajský soud se s uvedenou argumentací, která se zabývala jak žalobcem tvrzenými potížemi se soukromými osobami, tak obavami z nástupu na vojenskou službu plně ztotožňuje a odkazuje přitom na bohatou judikaturu NSS, která vyprecizovala v tomto směru situaci na Ukrajině ve svých dosavadních rozhodnutích velmi obsažně a jednoznačně. Shoduje se i se závěrem žalovaného v tom směru, že zrušení trvalého pobytu cizince nevylučuje z možnosti využít dalších institutů zákona o pobytu cizinců na zdejším území, nicméně bude zřejmě nutné, aby nejdříve opustil ČR, tedy aby dostal zákonným požadavkům. Tyto nelze přehlížet v žádném státě světa a nelze je nahrazovat azylovou žádostí.
28. Žalobce nesplňuje podmínky § 13 zákona o azylu, jak uvedeny v bodě 13, k podmínkám pro udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu soud opět plně odkazuje na podrobnou správní úvahu žalovaného na str. 13 – 14 žalobou napadeného rozhodnutí, kterou považuje za souladnou se zákonem. Žalovaný zaopatřil dostatečné podklady, které podávají zprávy o možné léčbě žalobcových zdravotních obtíží v zemi původu, dále argumentuje i jeho schopností postarat se o sebe v případě návratu na Ukrajinu. S odkazem na rozhodnutí NSS ze dne 15. 10. 2003 či 28. 4. 2011 pak adekvátně odůvodnil i to, proč rodinnou situaci nelze považovat za důvod humanitárního charakteru v daném případě.
29. Oproti rozhodnutí ve věci učiněném dne 25. 11. 2015 pak krajský soud shledal dostatečně a úplně vypořádanou i otázku případné možnosti udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14b zákona o azylu, kdy podmínky § 14a splněny v případě žalobce nejsou. Tuto skutečnost rovněž žalovaný vyčerpávajícím způsobem odůvodnil na str. 15 – 18, kde se zabýval jak sdělením o možném vydírání soukromých osob, tak ekonomickou situací žalobce, jeho sdělením o povolání na vojnu, situací na Ukrajině i případným rozporem mezi neudělením azylu a mezinárodními závazky ČR v souvislosti s rodinnou situací žalobce. Uzavřel, že azylově relevantní vážná újma v případě návratu žalobce do země původu nehrozí a soud s tímto závěrem souhlasí. Soud je přesvědčen, že žaloba takové nebezpečí tvrdí zcela účelově, neboť žalobce ze země původu vycestoval bez potíží a jeho tvrzení jsou v tomto směru ničím nepodložená. Se závěry žalovaného pak soud souhlasí i s ohledem na odkazy správního orgánu na jednotlivé články Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
30. Jak soud výše uvádí, žalovaný doplnil šetření o vztazích žalobce k nezletilému synovi, který je poživitelem doplňkové ochrany, provedl výpověď manželky žalobce, s níž tento již dlouhodobě nežije, vyžádal vyjádření MÚ Jaroměř a Dětského centra Dvůr Králové nad Labem a dospěl k závěru, že rodinné vazby žalobce k nezletilému synovi, jehož životní potřeby zajišťuje s ohledem na to, že není zaměstnán, pouze dle svých omezených možností, na

výchově se prakticky nepodílí, neboť syna vidá sporadicky, neznamenají v šetřeném období podmínky, hodné zvláštního zřetele, které má na mysli znění § 14b) zákona o azylu. Soud se zcela přiklání k závěru žalovaného o nevelké intenzitě uvedených vztahů, kdy nezletilý žije s matkou a jejím druhem, na něž je plně odkázán výchovou i výživou.

31. Po přezkoumání věci tak soud dospěl k jednoznačnému závěru o správnosti a zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, žalobou namítaná pochybení shledána nebyla. Po projednání případu proto soud rozhodl, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. o nedůvodnosti žaloby.

V. Náklady řízení

32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšný žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 13. srpna 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně